

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ РУСКИЯ ПРОМЕТЕЙ

chitanka.info

Аз много огън хвърлих по земята!
Разкъсах хиляди слънца
и с размаха на дързост непозната
запалих робските сърца
със урагани от искри...
Като грамаден фар на свободата,
изправен пред великий вход
на новия живот, душата ми гори —
душата на един велик народ!
С виелици от огнени звезди
поръсих земните гърди,
със гръм раздрах аз черните завеси
сред храма на вековните заблуди
и мълния далеч, далеч разнесе
божествен пламък за милиони люде.
Москва пламти. Берлин буботи,
Париж обян е в странен блясък,
под Лондон глух подземен трясък
отронва тежките си ноти,
от Ню Йорк чак до Атлантика,
надлъж над земната снага
прострях рубинена дъга;
вълни от пламъци тя блика
и водопади от искри се сипят
над Индия и над Египет...
Гори, гори земята,
навред аз хвърлих огъня на свободата!

А там на Олимп в златния си трон,
с човешки черепи скрепен,
изтръпна, Зевсе, ти.
Нечакан ужас те смути
и в буйно пламналия небосклон
отправи поглед разгневен.
И ето, Олимп се разтресе

от мълнии и страшен грохот,
орляк от черни птици се понесе
в злокобен смъртен поход —
безумний гняв на боговете!...
Разкъса, Зевсе, моите мяса
във пристъпи свирепи
и белий сняг на недогледни степи
обагри кървава роса.
Но бурята на твоя гняв велик
бе немощна пред мен
и огъня свещен
пламтеше все по-буйно всеки миг
и ето, злоба пак те облада,
и ето, в своя зъл копнеж
поиска да ме оковеш
със хладните вериги на глада.

При Волга твоята сестра — смъртта —
надвесил черното крило
и в окървавеното ми тело
заби студените си нокте тя.
О, Зевсе, златен бог на боговете,
напразно си простираш ти ръцете
и ме поглеждаш с кикот глух.
Бесней в безумие, бесней!
С какво ще угасиш ти моя дух —
духът на новия Прометей?
Отнет е огъня на моята власт,
разкъсани са черните окови
и твърд и горд стоя изправен аз,
като настръхнал огнен колос,
и пръскам пурпурни огньове
от полюс чак до полюс.

Гори, гори земята —
навред аз хвърлих огъня на свободата!
И в онзи час, когато

сърце ти ужаса ще вледени,
когато стигнат Олимп бурните вълни,
вълни от робските души,
които ти от светлина лиши —
о, Зевсе, вожд на златни божества,
ще приведеш смирено ти глава,
и сгромолясан ще те видя аз
от трона на престъпната ти власт!
«Червен смях», 1 май 1922

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.